

Oksza

GAZETA SAMORZĄDOWA nr 6 (161) 2013r.

Obchody Święta
Niepodległości
w gminie
Rejowiec

Egzemplarz bezpłatny

Kwesta Towarzystwa Regionalnego na odnowę nagrobków 2013

Podsumowanie projektu

„Przeciwdziałanie wykluczeniu cyfrowemu najbardziej-szych mieszkańców gmin wschodniej Lubelszczyzny”

Gmina Rejowiec zakończyła realizację projektu pt.: „Przeciwdziałanie wykluczeniu cyfrowemu najbardziej potrzebujących mieszkańców gmin wschodniej Lubelszczyzny” realizowanego w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka, Priorytet VIII Społeczeństwo informacyjne – zwiększenie innowacyjności gospodarki, Działanie 8.3 Przeciwdziałanie wykluczeniu cyfrowemu – eInclusion. Projekt był realizowany wspólnie z Wschodnią Fundacją Wspierania Społeczeństwa Informacyjnego. Wartość projektu wynosiła 547 565,00 zł. Głównym zadaniem projektu było zwiększenie możliwości dostępu do Internetu osobom o niskich dochodach, mieszkającym w rodzinach wielodzietnych oraz osobom niepełnosprawnym. 54 gospodarstw domowych otrzymało dofinansowanie na korzystanie z Internetu oraz wsparcie szkoleniowe z zakresu obsługi komputera a także sprzęt komputerowy z oprogramowaniem i drukarką. Ponadto w ramach realizacji projektu zakupiono sprzęt komputerowy

do: Szkoły Podstawowej im. Mikołaja Reja w Rejowcu – 3 zestawy i łącze internetowe, Gimnazjum im. Henryka Dąbrowskiego w Rejowcu – 3 zestawy i łącze internetowe, Zespołu Szkół Publicznych im. Mikołaja Reja w Rejowcu – 2 zestawy i łącze internetowe, Szkoły Podstawowej w Leonowie – 2 zestawy i łącze internetowe, Gminnej Biblioteki Publicznej w Rejowcu – 5 zestawów i łącze internetowe, Gminnego Ośrodka Kultury w Rejowcu – 5 zestawów i łącze internetowe. Łącznie do placówek gminnych trafiło 20 zestawów z dostępem do internetu. Ponadto zakupiono 12 laptopów, biurki i krzesła, które przeznaczono na wyposażenie sali komputerowej w Bibliotece Publicznej w Rejowcu. Wszyscy beneficjenci dzięki bezpłatnym szkoleniom zorganizowanym w ramach projektu zapoznali się z obsługą komputera oraz dowiedzieli się jak bezpiecznie korzystać z internetu. Projekt zakończyła konferencja podsumowująca w ramach, której poruszono tematykę dotyczącą bezpieczeństwa w sieci i ochrony danych.

Aneta Jeleń

Wojna o budżety – XIV Kongres Gmin Wiejskich RP w Serocku

„Toczymy stałą wojnę z Ministerstwem Finansów, bo gminom coraz trudniej funkcjonować” - powiedział Mariusz Poznański, szef Związku Gmin Wiejskich RP.

W Serocku zakończył się XIV Kongres Gmin Wiejskich, odbywający się pod hasłem „Jaki rozwój obszarów wiejskich po 2014 r.?”. Honorowy patronat nad obradami objął prezydent RP Bronisław Komorowski.

- Gminy wiejskie stoją przed poważnym problemem uchwalenia budżetów, koniecznością wygospodarowania środków na wkład własny przy projektach unijnych oraz na kolejne zadania, które przed samorządami będą stawiane - wyliczał Mariusz Poznański.

Przypomniął, że na koniec tego roku około dwieście samorządów gminnych będzie miało problem z domknięciem budżetów i konieczna będzie w ich przypadku ingerencja regionalnych izb obrachunkowych.

- Toczymy stałą wojnę z Ministerstwem Finansów.

To, co resort proponuje, zawsze ujęte jest w skomplikowane wzory, ile i na co gminy mogą przeznaczyć środków - ubolewał przewodniczący.

- Coraz trudniej w gminach funkcjonować, skoro mamy tak sztywne wytyczne. Samorząd terytorialny został bardzo mocno ograniczony w swoich zadaniach - zaznaczył.

Wśród bieżących problemów, z którymi gminy muszą się borykać, wymienił także finansowanie oświaty oraz wdrażanie nowego systemu gospodarowania odpadami. Samorządowcy obawiają się również o finansowanie obszarów wiejskich w przyszłej perspektywie unijnej. W tych sprawach Kongres przyjął stanowiska, które publikujemy pod artykułem. Serwis Samorządowy PAP był patronem medialnym XIV Kongresu Gmin Wiejskich. W wydarzeniu udział wzięło ponad 600 wójtów, burmistrzów, przedstawicieli gmin wiejskich i miejsko-miejskich z całej Polski.

Ciąg dalszy art.. na następnej stronie

Stanowisko XIV Kongresu Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie: finansowania rozwoju obszarów wiejskich w latach 2014-2020

Przedstawiciele gmin wiejskich zgromadzeni na XIV Kongresie Gmin Wiejskich, powodowani troską o zapewnienie godziwych warunków życia na wsi oraz harmonijny i trwały rozwój gmin wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej stwierdzają potrzebę dokonania istotnych zmian w projektach dokumentów programujących rozwój na lata 2014 – 2020. Zarówno projekt Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014 – 2020, jak i projekty programów operacyjnych przygotowywane w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego oraz na poziomie regionalnym nie pozwalają na zmniejszenie dysproporcji rozwojowych obszarów wiejskich i miejskich oraz zapewnienie oczekiwanego standardu życia. Dysproporcje te są widoczne szczególnie w zakresie dostępu mieszkańców i podmiotów gospodarczych do infrastruktury komunalnej, usług edukacyjnych, zdrowotnych, kulturowych oraz telekomunikacyjnych. Uważamy, że wdrożenie polityki rozwoju w oparciu o wymienione dokumenty programowe pogłębi jeszcze te dysproporcje.

Wskazujemy, że Związek Gmin Wiejskich RP przeprowadził we wrześniu i październiku br. badanie w kierunku oszacowania łącznej wartości inwestycyjnych wydatków majątkowych planowanych przez gminy wiejskie i miejsko - wiejskie na lata 2014 - 2020 w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, infrastruktury drogowej, oświaty i wychowania, infrastruktury sportowej i turystycznej, szerokopasmowych sieci teleinformatycznych, obiektów kultury oraz usług „e-urząd”. Wynik badania potwierdził istnienie w tych gminach wielkiego potencjału rozwojowego i dużej determinacji dla wyrównywania standardów życia i tworzenia trwałych miejsc pracy. Łączna wartość planowanych inwestycji z tego zakresu wynosi ok. 97 mld zł. Gminy posiadają zdolność zainwestowania ok. 1/3 wartości tych przedsięwzięć jako tzw. udziału własnego. Zapotrzebowanie na środki wspierające te inwestycje szacujemy na ok. 64 mld zł w perspektywie 7 letniej, czyli średnio ok. 9,1 mld zł rocznie. Taki poziom wsparcia nie tylko powstrzyma postępujące od lat dysproporcje rozwojowe miast i gmin wiejskich, ale także odwróci tę zgubną dla całej populacji tendencję.

Zwracamy uwagę, że w stosunku do łącznej kwoty środków europejskich wynegocjowanej dla Polski na nową perspektywę finansową, mającej służyć rozwojowi i szacowanej na ok. 420 mld zł nasze zapotrzebo-

wanie stanowi jedynie ok. 15,2% tej kwoty.

Szanujemy wynegocjowany przez rząd podział środków alokowanych odrębnie w ramach Wspólnej Polityki Rolnej oraz polityki spójności. Stwierdzamy równocześnie, że środki alokowane w II filarze WPR z przeznaczeniem na wsparcie inwestycji realizowanych przez gminy są absolutnie niewystarczające dla realizacji wyżej określonych celów. Dodatkowo limity te mają zostać pomniejszone poprzez przemieszczenie 25% z nich do filara I oraz poszerzenie kierunków wydatków środków z II filara WPR. Takie zmiany znacznie zubożą fundusze dostępne dla tej kategorii gmin. W tej sytuacji oczekujemy na ustalenie odpowiednich alokacji dostępnych na realizację inwestycji komunalnych przez gminy wiejskie w programach finansowanych z polityki spójności.

Mając na uwadze priorytety przyjęte w projektach dokumentów programujących rozwój np. preferowanie projektów wzmacniających ośrodki wzrostu, udział w związkach funkcjonalnych, zintegrowane inwestycje terytorialne, itp. wyrażamy poważne obawy o realną dostępność gmin wiejskich do funduszy w ramach ogólnych konkursów. Zalecamy w tych okolicznościach, aby dokumenty określające reguły dostępności do środków poza PROW, przewidywały odrębne ich limity dla gmin wiejskich (miejsko – wiejskich). Takie rozwiązanie jest jedynym realnie prowadzącym do zmniejszenia dysproporcji rozwojowych.

Równie ważną kwestią jest określenie katalogu przedsięwzięć mogących uzyskać wsparcie z poszczególnych programów i funduszy. Uważamy, że wykluczenie wsparcia inwestycji wodociągowo – kanalizacyjnych oraz drogowych z PROW jest nieuzasadnione i spowoduje utrudnienia w realizacji tych inwestycji. Ubolewamy, że w tej sytuacji pozostają poza wsparciem inwestycje kanalizacyjne na obszarach poniżej 2000 RLM i oczekujemy na umożliwienie wsparcia tych inwestycji. Zalecamy ustalenie możliwie szerokiego katalogu przedmiotowego inwestycji mogących uzyskać wsparcie zarówno z PROW, jaki i z innych programów, szczególnie służących poprawie jakości życia, tworzeniu trwałych miejsc pracy i zwiększeniu atrakcyjności inwestycyjnej i poprawie stanu środowiska na obszarach wiejskich. Podkreślamy, że ograniczenie dostępu do środków unijnych dla gmin wiejskich wpłynie także negatywnie na możliwości rozwoju gospodarstw rolnych i działalność pozarolniczych mieszkańców wsi.

Uczestnicy XIV Kongresu Gmin Wiejskich popierają stanowisko Zarządu Związku Gmin Wiejskich RP z dnia 27 sierpnia 2013 r. w sprawie projektu Programu

Rozwoju Obszarów Wiejskich skierowane do Ministra r. Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Zwracają równocześnie uwagę na priorytety zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich zawarte w treści opinii Komitetu Regionów UE przyjętej w Brukseli dnia

9 października 2013 r. i rekomendują ich uwzględnienie w programowaniu rozwoju obszarów wiejskich w Polsce na okres 2014 – 2020.

Serock, 16 października 2013

XIV Kongresu Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie: wdrażania systemu zagospodarowania odpadów komunalnych oraz niezbędnych zmian w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach

I. Wdrażanie systemu zagospodarowania odpadów komunalnych.

1. Mimo, że konieczność przeprowadzenia zmian systemowych w tym zakresie wynikała z przyjętego w kwietniu 2002 r. przez Rzeczypospolitą Polską traktatu akcesyjnego do Unii Europejskiej, to akty normatywne dotyczące tych zmian zostały przyjęte dopiero po ośmiu latach. Nastąpiło to w lipcu 2011 r. Strona samorządowa, w tym ZGWRP, wspomagała rząd RP w przygotowaniu projektów rozwiązań, mimo oporów wielu środowisk. Jednak parlament RP, w ostateczności, uchwalił ustawę, która w wielu punktach różniła się z uzgodnionymi stanowiskami oraz postulatami i zamiast rozwiązywać, porządkować i pomagać samorządom i obywatelom w przeprowadzeniu tzw. „rewolucji śmieciowej” - wprowadziła chaos, zamieszanie, konflikty i sytuacje impasowe. W ostatniej chwili, z inicjatywy Senatu RP w końcu stycznia, przyjęto nowelizację ustawy, która pozwoliła, niejednokrotnie metodą półśrodków, przygotować gminy i ich mieszkańców do praktycznego wdrożenia ustawy.

2. Czas na wdrożenie systemu przez samorządy, uwzględniając wydanie aktów wykonawczych w ostatniej chwili, był bardzo krótki. Mimo medialnego kontestowania przez przedstawicieli Ministerstwa Środowiska działań samorządów, które rzekomo miały na to wiele miesięcy, gminy jeszcze raz olbrzymim nakładem sił i środków generalnie sprostaly zadaniu, biorąc na siebie całą krytykę niedoskonałych przepisów i założeń systemowych.

3. Wsparcie samorządów ze strony państwa w procedurze wdrażania ustawy i organizacji systemu było i jest niewystarczające. Rząd nie przeprowadził ani programu pilotażowego, ani też nie zorganizował ogólnopolskiej kampanii reklamowo – informacyjnej. Wsparcia udzieliły nam jedynie NFOŚiGW oraz Wo-

jewódzkie Fundusze Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

4. Niedoskonałość ustawy, a także upór ustawodawcy niedopuszczający możliwości realizacji zadań w zakresie odbioru i zagospodarowania odpadów komunalnych za pośrednictwem własnych jednostek organizacyjnych utworzonych na podstawie ustawy o gospodarce komunalnej, pomimo braku w tym zakresie ograniczeń wynikających z prawodawstwa unijnego, spowodowały w wielu przypadkach narażenie gmin na straty, zaś obywateli na wyższe opłaty. Skrajną reakcją na tę sytuację jest skierowanie wniosków do Trybunału Konstytucyjnego.

II. Postulowane zmiany w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i innych ustawach.

Mimo paru doraźnych poprawek dokonanych w styczniu br. ustawa nadal zawiera wiele kontrowersyjnych przepisów, niejasnych sformułowań i błędy systemowe. Powoduje to, co było do przewidzenia, problemy z właściwym wdrożeniem ustawy oraz wzajemnie wykluczające się rozliczne interpretacje, czego najlepszym przykładem są pierwsze rozbieżne orzeczenia sądów administracyjnych dotyczące właściwości organów nadzoru, czy wykluczające się wzajemnie interpretacje Ministerstwa Środowiska oraz Ministerstwa Finansów w sprawie zaokrąglania opłat. Dotychczasowe zapowiedzi Ministra Środowiska odnośnie zmian w ustawie nie precyzują terminu ich przedstawienia, a także są ciągle mglistą koncepcją zmian. Obawiamy się zatem, że tak jak przed styczniem 2013 r., pilnie oczekiwane zmiany będą odkładane na bliżej nieokreśloną przyszłość, a co gorsza okażą się one równie nieprecyzyjne jak wcześniejsze.

Wnosimy zatem o:

1. Dokonanie w trybie pilnym nowelizacji ustawy, tak aby kolejny etap „rewolucji śmieciowej” nie przysłonił tematycznie przebiegu kampanii wyborczej w samorządach.

2. Odstąpienie od obligatoryjności przetargów na odbiór i zagospodarowanie odpadów i stworzenie możliwości zlecenia tych zadań własnemu podmiotowi w trybie tzw. zamówień „in house”.

3. Doprecyzowanie kluczowych dla systemu gospodarki odpadami pojęć, które mają istotne znaczenie w postępowaniu administracyjnym i wydawanych w jego wyniku decyzji. Bez koniecznych zmian skuteczne.

Ciąg dalszy art.. na następnej stronie

przeprowadzenie egzekucji w oparciu o przepisy ustawy Ordynacja Podatkowa może być znacząco utrudnione lub wręcz niemożliwe. Doprecyzowania wymagają w szczególności definicje „właściciela nieruchomości” – obejmujące najemcę, lokatora, współwłaściciela oraz mieszkańca lokalu zajętego samowolnie w dobrej jak i złej wierze, „nieruchomości zamieszkałej”, „nieruchomości niezamieszkałej”, „nieruchomości zamieszkałej czasowo” (np. domki letniskowe), „odpadów komunalnych”, czy „segregacji odpadów”. Uszczegółowienia wymagają przepisy dotyczące spółdzielni i wspólnot mieszkaniowych.

4. Pozostawienie gminom swobody w organizacji systemu zbiórki i segregacji odpadów. To one odpowiadają za osiągnięcie odpowiednich poziomów i wskaźników, a zatem winne mieć swobodę w doborze instrumentów służących osiągnięciu celów. Należy przy tym rozgraniczyć i widzieć różnicę pomiędzy ośrodkami wielkomijskimi, małomiasteczkowymi i wiejskimi z rozproszonym osadnictwem.

5. Pozostawienie gminom swobody w doborze i ustalaniu metod i stawek opłat za odbiór i zagospodarowanie odpadów. Gminy same dobiorą takie narzędzia, które będą najbardziej wydajne i w największym stopniu równoważyć koszty systemu.

6. Ustanowienie, że tylko organowi wykonawczemu przysługuje inicjatywa w zakresie ustalania wysokości opłat za odbiór i zagospodarowanie odpadów na podstawie kalkulacji rzeczywistych kosztów funkcjonowania systemu. Zasadą winno być równoważące zbilansowanie opłat i nakładów. Wzorem mogą tu być wnioski taryfowe będące bazą do stanowienia cen usług dot. innych mediów komunalnych.

7. Odejście od zróżnicowania stawek, a tym samym od podziału odpadów na segregowane i niesegregowane. To jest fikcja stwarzająca problemy współżycia wspólnotowego, która dzieli na biednych i bogatych oraz decyduje

o odpowiedzialności zbiorowej. Segregacja odpadów winna być normą, która realizowana jest według zasady: im więcej wysegregujemy, tym mniej zapłacimy.

8. Zmianę systemu naliczania i windykacji opłat, szczególnie poprzez:

a) stworzenie mechanizmu umożliwiającego fakultatywne przekazywanie naczelnikom urzędów skarbowych kompetencji egzekucyjnych w zakresie egzekucji opłat, w gminach małych, które dotychczas tego nie robiły i które nie posiadają własnych komórek windykacyjnych,

b) ustawowe ustanowienie wzoru deklaracji, tak aby stanowiła ona tylko deklaratoryjną bazę danych służącą za podstawę wydania decyzji administracyjnej wymierzającej opłatę za odbiór i zagospodarowanie odpadów,

c) odstąpienie od stosowania art. 59 w związku z art. 60 ordynacji podatkowej, zawężającego dokonywanie wpłat wyłącznie przez osobę zobowiązaną w gotówce lub z jej konta osobistego lub karty płatniczej,

d) doprecyzowanie przepisów dotyczących dopłat i zwolnień przedmiotowych. Z uwagi na liczne wątpliwości natury prawnej gminy boją się korzystać z tego typu instrumentów prawnych.

9. Ustanowienie, że to Minister Finansów jest organem właściwym do wydawania przepisów wykonawczych oraz interpretacji dot. ustalania opłat za odbiór i zagospodarowanie odpadów oraz ich egzekucji. Jasnej i przejrzystej regulacji wymaga także określenie kto sprawuje nadzór nad uchwałami rad dot. gospodarowania odpadami.

10. Niezależnie od planowanej nowelizacji ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach należy podjąć pilne prace nad przygotowaniem projektu nowej ustawy kompleksowo regulującej przedmiotową materię.

OGŁOSZENIE

Wójt Gminy Rejowiec informuje, że na stronie internetowej Gminy Rejowiec <http://ugrejowiec.bip.e-zeto.eu/> oraz na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy zostały zamieszczone wykazy nieruchomości stanowiących własność Gminy, położonych w: Aleksandrii Niedziałowskiej, Majdanie Starym, Kolonii Rejowiec, Rejowcu, Rybiem, Wólce Rejowieckiej i Zyngierówce przeznaczonych do dalszej dzierżawy dla dotychczasowych dzierżawców na okres do trzech lat.

95 rocznica Odzyskania Niepodległości

Na niepodległość nasz kraj czekał przez długie 123 lata. 11 listopada 1918 roku Polska odzyskała upragnioną wolność. Nie sposób zapomnieć tej daty. Z 11 listopada kojarzą się Polakom trzy jakże ważne słowa: Wolność, Niepodległość, Ojczyzna.

O wolności mówił nasz rodak - Papież Jan Paweł II - podczas drugiej pielgrzymki do umiłowanej Ojczyzny w 1991 roku: "Wolności nie można tylko posiadać. Trzeba ją stale zdobywać. Zdobywa się ją, czyniąc użytek w prawdzie, bo tylko prawda czyni wolnym".

Dzień Niepodległości obchodzony jest w naszej

gminie bardzo uroczyście. To podwójne święto - kościelne i państwowe. Msza Św. odprawiana nie tylko za naszych rodaków, którzy oddali życie za wolność, ale za całą Polskę połączona była z uroczystościami odpustowymi. Po niej nastąpił przemarsz uczestników uroczystości ulicami Rejowca i złożeniem kwiatów przy Pomniku Upamiętniającym Pomordowanych przez Niemców hitlerowskich w latach 1939-1944 i na grobach żołnierzy WP spoczywających we wspólnej mogile na cmentarzu parafialnym.

Wcześniej złożono kwiaty przy pomnikach upamiętniających tragiczne chwile w Zawadówce, Marysinie, Żulinie, Maryninie i Hruszowie. Kwiaty składali kombataneci i władze gminy na czele z Wójtem Tadeuszem Górskim i Przew. Rady Januszem Lechowiczem. Uroczysty charakter obchodów 95 rocznicy podkreślała obecność sztandarów i orkiestry dętej, która także stanowiła oprawę muzyczną mszy.

Po raz kolejny pamięć narodowa została powiązana z modlitwą dziękczynną.

Janina Danielczuk

Orzeł Biały naszą dumą narodową

Od zarania dziejów majestatyczny orzeł wprawiał w zachwyt ludzi, którzy go obserwowali.

W starożytności postrzegany był jako król przestworzy, najszybszy i najśmielszy ze wszystkich ptaków. Tylko orla nie mogło oślepić słońce, ku któremu wlatywał. W starożytnym Rzymie orłem odznaczano żołnierzy, którzy wykazali się męstwem. Na polu walki orzeł miał zapewnić powodzenie i wsparcie bogów. Był uosobieniem wyżyn duchowych i boskiego majestatu.

Najwcześniejszy zapis dotyczący orła związanego z Polską znajdziemy w dziele Jana Długosza „Roczniki czyli kroniki sławnego Królestwa Polskiego”. To legenda znana Polakom o powstaniu miasta Gniezna, gdzie osiadł legendarny Lech. Faktycznie po raz pierwszy orzeł pojawił się w okolicach 1000 roku na monetach wybijanych przez pierwszego króla Polski Bolesława Chrobrego.

Pierwszą wzmiankę o znaku orła znajdziemy w kronice Wincen- tego Kadłubka, który pisał, że w bitwie z wojskami ruskimi pod

Brześciem w 1182 roku Kazimierz Sprawiedliwy walczył „pod znakiem zwycięskiego orła, symbolem królewskiej dostojności”.

Historycy wskazują, że oficjalnym herbem Polski biały orzeł został w 1295 roku i od tego czasu towarzyszył nam przez wieki.

Kolejni królowie polscy i książęta piastowscy używali znaku orła.

W czasie zaborów Orzeł Biały pojawiał się w herbie i znikał. Mimo działań zaborców i okupantów nie dał się wymazać z kart historii, zawsze powracając, jako symbol wolnej Polski.

Jak mówią słowa „Pieśni Burzów”:

„Jeszcze orzeł biały żyje, choć go czarny skubie

Niech no tylko i on wzrośnie, to się i odskubie”.

I tak się stało. Polski Biały Orzeł przetrwał najtrudniejsze lata naszej zawiłej historii. Odzyskał w 1921

roku należne mu miejsce w herbie państwa, na sztandarach wojskowych i krzyżach orderów.

Niestety, kilkanaście lat później, kiedy na Polskę napadły Niemcy hitlerowskie z zachodu i Związek Sowiecki ze wschodu, znów Orzeł Biały musiał, wraz z bojownikami ruchu oporu, skryć się w podziemiu. Tylko Polskie Siły Zbrojne na Zachodzie mogły walczyć otwarcie, z orłem w koronie na czapkach i hełmach, na sztandarach i chorągiewkach samochodowych wyższych dowódców. Orzeł Biały był na kioskach okrętów podwodnych oraz na banderach okrętów wojennych i handlowych, wspomagających floty alianckie.

Po II wojnie światowej nasz orzeł wrócił na tarczę herbu państwowego – niestety, okaleczony. Komuniści – pozbawiając orła korony – symbolu suwerenności potwierdzali zależność Polski od ZSRR. Powstała w 1979 roku KPN przyjęła na swój znak orła w koronie.

W latach osiemdziesiątych Orzeł Biały pojawiał się na sztandarach „Solidarności”. Stan wojenny był dla Polaków wojną Orła Białego z wroną (Wojskowa Rada Ocalenia

Ciąg dalszy art.. na następnej str.

Narodowego). W czasie licznych demonstracji skandowano hasło „Orla wrona nie pokona”. Nie pokonała.
W III Rzeczypospolitej Orzeł Biały odzyskał rangę herbu państwowego. Dziś ma koronę i dumnie wznosi

się głowę.
Po roku 1989 aktualne stały się słowa wiersza Ignacego Jana Paderewskiego napisane jeszcze w czasach zaborów:
„Hej, Orle Biały, pierzchły dziejów mroki,

Leć dziś wspaniały, hen, na lot wysoki.”

I leci, dumnie reprezentuje naszą Ojczyznę.

Janina Danielczuk

Kolejna kwesta za nami...

Listopad – to czas szczególny; miesiąc pamięci, zadumy, refleksji nad życiem i przemijaniem. W pierwszych dniach listopada tradycyjnie odwiedzamy groby bliskich, modlimy się, zapalamy znicze, kładziemy kwiaty – symbole naszej pamięci o tych, których już nie ma wśród nas. Nie przechodzimy obojętnie obok mogił zapomnianych z różnych przyczyn, żołnierskich. Na cmentarzach prowadzone są kwesty na odnowę i renowację grobów zaniedbanych, popadających w ruinę, a będących bogatą częścią naszej historii.

W Rejowcu kwesty odbywają się na miejscowym cmentarzu od 2009 roku. Tegoroczna, prowadzona jak poprzednie przez członków Towarzystwa Regionalnego i młodzież gimnazjalną oraz licealną spełniła oczekiwania. Zebrano 2239,01 zł, które zostaną wykorzystane na renowację zabytkowych mogił naszych poprzedników, zasłużonych dla Rejowca w różny sposób. Ustalając kolejność renowacji, bierzemy pod uwagę opinię członka Towarzystwa Pana Doktora Mariana Janusza Kawałko, który o minionych dziejach Rejowca wie wszystko, bowiem zgromadził wszelkie możliwe materiały.

Kwestowali: Maria Psujek i uczniowie – Sara Ochal i Oliwia Czubkowska, Bogdan Pełczyński i uczniowie – Weronika Koper oraz Iga Wdowich, Danuta Długosz i uczniowie – Dawid Grel i Mikołaj Wiorko, Henryk Sereda i uczniowie – Michał Kozaczuk i Dominik Mazur, Janusz Kawałko i uczniowie – Izabela Andrzejewska i Klaudia Werenkowicz, Stanisław Miszczuka i uczniowie – Agata Woźniak i Aleksandra Jędruszczak, Feliks Kozłowski i uczniowie – Aneta Nowak i Iga Cybulska, Piotr Kasjan i uczniowie – Jessica Wawrynek i Angelika Adamczuk.

Kwestę nadzorował Jerzy Grzesiak – Przewodniczący Towarzystwa Regionalnego.

Odwiedzający groby bliskich, zarówno miejscowi jak i przyjezdni, w zdecydowanej większości z życzliwością odnosili się do kwestujących. Szczególnie wzruszające były rozmowy z ludźmi starszymi, którzy wrzucali do puszek przysłowio- wy „wdowi grosz”, czyniąc to z dobroci serca. Zdarzały się przypadki (naprawdę sporadyczne), że osoby dość dobrze sytuowane miały kwestujących z pogardliwym spojrzeniem.

Towarzystwo Regionalne dziękuje wszystkim ofiarodawcom za każdy grosik, jak i za miłe słowa. A takich nie brakowało. Słowa podziękowania Towarzystwo kieruje pod adresem Pana Pawła Cebrata, który nieodpłatnie wykonywał fachowe prace przy renowacji grobów parochostwa Panasińskich (szczegółowo pisaliśmy o tym w poprzednim numerze Okszy).

W załączeniu odpis protokołu ze zbiórki publicznej prowadzonej na mocy zezwolenia nr 1/2013 wydanego przez Urząd Gminy W Rejowcu dn.30.10.2013 r.

Janina Danielczuk - członek Towarzystwa Regionalnego

10 zł - 1 x 12 = 12 zł
20 zł - 2 x 12 = 24 zł
50 zł - 5 x 9 = 45 zł
10 zł - 1 x 32 = 32 zł
20 zł - 2 x 50 = 10 zł
50 zł - 5 x 102 = 51 zł
1 zł - 1 x 207 = 207 zł
2 zł - 2 x 196 = 392 zł
5 zł - 5 x 157 = 785 zł
10 zł - 10 x 53 = 530 zł
20 zł - 20 x 5 = 100 zł
50 zł - 50 x 2 = 100 zł
Razem: 2239,01 zł

Otwarcie trzech puszek po sprawdzeniu niemałuszych pierzei na pombach. dołona komisja w składzie:

1. Marianna Kieliszek - *M.K.*
2. Stanisław Misztak - *S.M.*
3. Mirosław Kości - *M.K.*
4. Henryk Sereda - *H.S.*
5. Feliks Kozłowski - *F.K.*
6. Jerzy Grzesiak - *J.G.*
7. Marian Janusz Kawałko - *M.J.K.*
8. Piotr Kasjan - *P.K.*
Łość własny: ciastka
puszki

APEL DO MIESZKAŃCÓW GMINY

W związku ze zbliżającym się okresem zimowym zwracam się do mieszkańców naszej gminy z prośbą o włączenie się do działań o charakterze profilaktycznym i osłonowym wobec osób narażonych na działanie niskich temperatur, tj. osób bezdomnych, samotnych, niepełnosprawnych, w podeszłym wieku, niezaradnych życiowo. Zachęcam do pomocy międzysąsiedzkiej. Wrażliwość i aktywna postawa mieszkańców wobec osób zagrożonych oraz przekazywanie informacji o nich odpowiednim lokalnym służbom, w tym pracownikom Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Rejowcu, policji, pogotowia ratunkowego, zakładów opieki zdrowotnej, pozwoli na podejmowanie szybkich i właściwych działań interwencyjnych, przyczyni się do łagodzenia negatywnych skutków zimy.

Poniżej przedstawiam wykaz adresowy wybranych placówek działających na rzecz osób bezdomnych i ubogich w zakresie zapewnienia schronienia, gorącego posiłku:

1. Dom Samotnej Matki, Pokrówka ul. Gminna 61, 22-100 Chelm, tel. 82/565-38-43 (zapewnia pobyt dla kobiet i dzieci),

2. Lubelskie Centrum Pomocy Bliźniemu „Monar - Markot” ul. Kąpieliskowa 28, 22 –

100 Chelm, tel. 512-026-291 (zapewnia pobyt dla kobiet i mężczyzn),

3. Schronisko dla Bezdomnych Mężczyzn Towarzystwa Pomocy im. Św. Brata Alberta ul. Wołyńska 69, 22-100 Chelm, tel. 82/563-01-12 (zapewnia pobyt dla mężczyzn),

4. Schronisko dla bezdomnych mężczyzn Towarzystwa Pomocy im. Św. Brata Alberta Koło w Świdniku ul. Orzeszkowej 4, 21-040 Świdnik, tel. 81/751-59-08 (zapewnia pobyt dla mężczyzn),

5. Jadłodajnia „Caritas” ul. Lubelska 137a, 22 – 100 Chelm, tel. 82/565-38-43,

6. Kuchnia dla Ubogich im. Matki Teresy z Kalkuty „Ludzie Ludziom” ul. Okrzei 38, 22-300 Krasnystaw tel. 82/576-38-31.

Aktualna baza danych o placówkach działających na terenie województwa lubelskiego, zajmujących się wspieraniem osób bezdomnych znajduje się na stronie internetowej Wydziału Polityki Społecznej Lubelskiego Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie pod adresem: www.lublin.uw.gov.pl/wps.

Ponadto w Lubelskim Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie funkcjonuje całodobowy telefon z bezpłatnym numerem 987, w ramach którego można uzyskać informacje o placówkach świadczących pomoc dla osób bezdomnych.

Mikołajkowy kiermasz w Bibliotece

Jeśli chcesz zrobić najbliższemu wspaniałemu prezent mikołajkowy, a nie masz pomysłu??? Wstąp do Gminnej Biblioteki Publicznej, która już po raz kolejny organizuje kiermasz taniej książki, bezpośrednio z wydawnictwa „IBIS”. Polecamy słowniki, encyklopedie, baśnie, legendy, lektury szkolne, książki o zwierzętach, kulinarne i kolorowanki dla dzieci.

Zapraszamy po dobre książki w dobrej cenie.

W dniach od 25 listopada do 20 grudnia.....

Wiesława Podkowa

xxx

Książki na każdą kieszeń

Gminna Biblioteka Publiczna zaprasza na wyprzedaż książek używanych, które zostały wycofane ze zbiorów biblioteki. Wybór jest dość szeroki: znajdują się tutaj zarówno lektury szkolne, jak i literatura popularno-naukowa (w tym słowniki, leksykony, przewodniki, poradniki) oraz klasyka, tj. książki M. Rodziewiczówny, J.I. Kraszewskiego, S. Żeromskiego i innych znanych autorów polskich i zagranicznych zarówno współczesnych jak poprzednich epok.

Wszyscy mieszkańcy mają okazję zakupić ciekawą książkę za symboliczną kwotę - 20 gr.

Serdecznie zapraszamy

GMINNA BIBLIOTEKA POLECA NOWOŚCI KSIĄŻKOWYCH

Oleksa Monika A. – „Ciemna strona miłości”, Wydaw. Zysk i S-ka, 2012.

Jest to książka o szukaniu drogi do samego siebie, o spotkaniu matki i córki, o naszych wyborach, trudnych decyzjach, umiejętności wybaczenia, a przede wszystkim o miłości, która wszystko udźwignie i zrozumie. „Ciemna strona miłości” pachnie jesienną szarlotką i mieni się kolorami lata. Jest w niej spokój sielskiego Nałęczowa, szum wzburzonego Bałtyku i pośpiech pędzącego miasta. Jest mądrość starszego człowieka i szaleństwo młodości. I jest miłość, ta ulotna i niespełniona i ta, która jest silna i przetrwa wszystko.

xxx

Fredriksson Marianne – „Simnon i dęby”, Wydaw. Replika, 2013.

Nad Europą wiszą ciemne chmury – zwiastun drugiej wojny światowej. Larssonowie, bezdzietne małżeństwo, wychowuje pod swoim dachem młodego Simona. Chłopiec nawet nie domyśla się, że „matka” i „ojciec” nie są jego prawdziwymi rodzicami, choć czuje, jak wiele go

od nich różni, nie tylko fizycznie. Przybrani rodzice za wszelką cenę starają się ukryć przed chłopcem jego prawdziwe, żydowskie pochodzenie – zwłaszcza gdy do kraju docierają echa fali antysemityzmu... Piękna ujmująca i ciepła historia o przyjaźni, dorastaniu, oraz poszukiwaniu własnej tożsamości.

xxx

Koper Sławomir – „Miłość w Powstaniu Warszawskim”, Wydaw. Czerwone i czarne, 2013.

Przejmujące losy, wzruszające historie, niewiarygodne przyypadki. Miłość która chce zwyciężyć śmierć. Czasem się to udaje, często nie. Autor dotarł do niezwykłych relacji powstańców. Jest to książka wyjątkowa. 63 dni walki, 63 noce, kiedy czułość do drugiej osoby pozwala zapomnieć na chwilę o koszmarze wojny.

Zapraszamy do interesującej lektury!

xxx

GMINNA BIBLIOTEKA
PUBLICZNA.

ODDZIAŁ DLA DZIECI
I MŁODZIEŻY – Poleca

K i A Malarkey-” Chłopiec, który wrócił z Nieba”, Wydaw. Aetos,

Wypadek... Cud i nadprzyrodzone spotkanie, które może zmienić Twoją opinię na temat

Nieba, aniołów i Boga. Chłopiec, który wrócił z Nieba to wzruszająca historia zwykłego chłopca, który odbył podróż - do Nieba i z powrotem. To książka, która pomaga uwierzyć w cuda, w życie poza tym światem i w moc ojcowskiej miłości.

xxx

Woods Freya- seria książek Barbie, Wydaw. Egmont. Każda dziewczynka wyobraża sobie, kim będzie, gdy dorośnie. Seria książek Chciałabym być... opowiada o tym, jak Barbie i jej przyjaciółki poznają ciekawe zawody.

xxx

Święcicka Justyna – „Akademia bezpiecznego dziecka”, Wydaw. Wilga.

Seria książeczek, w których poznacie Majkę i Tomka. To bardzo fajne dzieciaki-takie jak wy, prawda? Historie o ich przygodach napisała dla was pani psycholog. To bardzo ważne opowieści, bo jeśli je przeczytacie i zapamiętacie, będziecie bezpieczniejsi w wielu sytuacjach. W tej książce Majka i Tomek uczą się, jak radzić sobie np. podczas pożaru, na wycieczce w górach, nad wodą w czasie wakacji. Znajdziecie w niej także wykaz telefonów alarmowych, informacje o tym jak skutecznie wezwać strażaków, pogotowie, czy policję.

Teresa Kopniak

15 listopada

o godzinie 10. 00 odbył się Jesienny Konkurs Recytatorski o zasięgu powiatowym pt. „Mimozami jesień się zaczyna... - literacki obraz zmienno-

ści i urody świata”. Do konkursu zgłosiło się 40 uczestników. O wynikach poinformujemy czytelników w następnym numerze.

Gminny Ośrodek Kultury oraz LODR w Końskowoli—Zespół Doradztwa Rolniczego w Chełmie zapraszają na II Konferencję Kobiet, która odbędzie się w dniu 29 listopada o godzinie 17. 00

w GOK. W programie wykład dr Lecha Błazuckiego - ginekologa, prezentacje: Jana Rudnickiego z ZKiOR, Urszuli Wojewody z ODR. Przewidujemy degustację ciast przygotowaną przez KGW w Wólce Rejowieckiej, konsultacje kosmetyczne i fryzjerskie salonu „AFRO” w Rejowcu, pokaz kosmetyków firmy „AVON” i inne.

Grzegorz Gwardiak

Święto Edukacji w Rejowcu

Dnia 12 października 2013 r. w Gminnym Domu Kultury w Rejowcu odbyła się uroczystość z okazji Dnia Edukacji Narodowej w której uczestniczyli pracownicy i nauczyciele aktywni i emerytowani, wszystkich placówek oświatowych Gminy Rejowiec, czyli Gminnego Przedszkola, Szkoły Podstawowej im. M. Reja i Gimnazjum im. J. H. Dąbrowskiego. Uroczystość zaszczylili swoją obecnością zaproszeni goście: Wójt Gminy pan Tadeusz Górski, Przewodniczący Rady Gminy pan Janusz Lechowicz, ks. kanonik Andrzej Jeżyna, ks. wikary Dariusz Lipski, dr Ignacy Kitowski, przedstawiciel Senatora RP pana profesora Józefa Zajęca. W trakcie uroczystości wyróżniono za szczególne zaangażowanie w pracę na rzecz oświaty nagrodą wójta dyrektorów placówek i 3 nauczycieli oraz dyrektorzy wręczyli swoje nagrody wyróżnionym nauczycielom i pracownikom.

Po przemówieniach wysłuchaliśmy fantastycznego koncertu Gminnej Orkiestry Dętej pod dyrekcją pana Mariusza Cichosza. Wśród przemówień okolicznościowych wyróżnić należy słowa pani Ewy Nowak, która opierając się na opracowaniach pana Kalinowskiego przypominała historię szkolnictwa w Rejowcu. Pozwalamy sobie przedstawić fragmenty wystąpienia pani dyrektor:

Przed nami kolejny Dzień Edukacji Narodowej - czas by z pewnym dystansem spojrzeć na szkolne obowiązki. Czas, by okazać wdzięczność osobom przekazującym wiedzę oraz docenić tych, którzy aktywnie tę wiedzę przyswajają.

Dzisiaj przy tej wyjątkowej okazji, kiedy na akademii spotykamy się z wieloma nauczycielami, którzy już spełnili swoje posłanie nauczycielskie chcę spojrzeć wstecz, dziękując Mistrzom i Nauczycielom, których spotkaliśmy na drodze naszego życia.

Każdy z nas ma z pewnością takiego mistrza, którego z podziwem i sentymentem wspomina, który był dla niego przykładem i wzorem, za wzorem którego być może obrał nauczycielską profesję.

Nie sposób dzisiaj ich nie wspomnieć i każdy z nas w tej chwili gdy to mówię – z pewnością to czyni.

Ale nie sposób też nie cofnąć się jeszcze bardziej wstecz, gdzie nasza pamięć nie sięga. Do czasów kiedy kształtowały się zręby polskiej szkoły - tu w Rejowcu i wspomnieć tych którzy jako pierwsi na tych terenach przygotowywali młode pokolenia naszych przodków do tego by wziąć odpowiedzialność za swoją małą i dużą Ojczyznę - a czasy naprawdę były niełatwe, szczególnie tu na tej etnicznie zróżnicowanej ziemi, pod obcą władzą zaborców.

Jeśli zastanowimy się, na czym polegał ich geniusz

i na czym polega geniusz etosu nauczyciela, odkryjemy, że tworzą go pokolenia nauczycieli z pasją, ludzi którzy wymagają od siebie i innych. Fascynują ogromem posiadanej wiedzy, ale i budzą respekt.

Pozwolę sobie więc wspomnieć niektóre postacie z tamtych czasów. Zgodnie z maksymą „verba docent, exempla trahunt – słowa uczą, przykłady pociągają”.

To wybór subiektywny i z konieczności ograniczony.

Poczet wybitnych pedagogów otwiera Piotr Michał Szedel. Pedagog, który położył nieocenione zasługi w krzewienie polskośći w Rejowcu w czasach zaboru rosyjskiego i austriackiego. Przyjeżdża do Rejowca z guberni płockiej w 1907 r na zaproszenie Józefata Budnego właściciela dóbr rejowieckich i dyrektora cukrowni- Apolinarego Machczyńskiego. Budny wówczas od kilku lat już finansuje prowadzenie 2 letniej prywatnej szkoły przy cukrowni i do tej szkoły zaprasza Szedla, który zostaje jej nauczycielem do 1915 roku, a później po odzyskaniu przez Polskę Niepodległości tworzy od podstaw szkołę powszechną, którą kieruje do 1930 roku, kiedy to odchodzi na emeryturę.

Ucząc i wychowując dzieci rejowieckie, odcisnął w ich osobowościach i charakterach swoje bezgraniczne umiłowanie Ojczyzny. Był inicjatorem usypiania w Rejowcu Kopca Kościuszki w 1917r. w 100-ną rocznicę śmierci bohatera; od tego czasu wszelkie uroczystości w Rejowcu odbywały się w tym symbolicznym miejscu (jest to teren dzisiejszego parku przy ulicy Kościuszki). On też był inicjatorem nadania szkole imienia Henryka Dąbrowskiego, które to imię staraniem jego następcy Piotra Grochmalickiego -szkoła w Rejowcu w 1930 roku otrzymała. On też w 1928 roku poczynił i rozpoczął starania o rozpoczęcie budowy nowego budynku szkoły, tego budynku w którym nasze dzieci uczą się do dzisiaj – a dokładnie środkowa jego część. Pierwsze lekcje w nowej szkole rozpoczynają się już w 1930r.

„O tym jak znaczącą osobą dla społeczności Rejowca był Szedel, świadczy fakt z 1922 roku, kiedy ówczesne KO chciało przenieść Szedla na kierownika szkoły w Chełmie, rejowiecka społeczność wyraziła zdecydowany sprzeciw, udając się delegacją do Warszawy w tej sprawie. Fragment ich pisma „Jesteśmy przekonani, że zmieni pan Minister decyzję Kuratorium, i pozostawi Pana na miejscu ku ogólnemu zadowoleniu naszemu. Nam leży na sercu tylko Jego sumienna praca nad kształtowaniem młodocianych umysłów naszych dzieci i dlatego nie pozwalamy na zabranie nam naszego kierownika.”

Następcy Szedla kontynuują te wartości. Należy wspomnieć w tym miejscu takich nauczycieli i kierowników szkół jak; Stanisław Świca, Feliks ...

Ciąg dalszy art.. na następnej str.

Turewicz - nl śpiewu i ćwiczeń cielesnych, założyciel zespołu mandolinistów, szkolnego sklepiku. Związany wiele lat ze szkołą bo od 1923 roku do 1941, w którym to roku zginął rozstrzelany przez Niemców.

Postać znacząca to Kazimierz Sowa, który położył wielkie zasługi dla rozwoju harcerstwa, którego drużyny męskiej był wieloletnim opiekunem. A wspomnieć należy, że - pierwszą drużynę harcerską w szkole w Rejowcu stworzyła w 1932 roku Jadwiga Nieziankowska. Do grona wybranych pedagogów zaliczyć też trzeba Antoniego Mardonia, Marię Harasymównę, która po raz pierwszy w historii szkoły w 1931 roku wydaje szkolną gazetkę a kontynuatorem i jej inicjatywą jest nauczyciel koła historyczno- polonistycznego pan Kusza – gazetka nosi nazwę „Kurierek szkolny”. Wieloletnim nauczycielem jest też Maria Bośkiewicz od 1922 do lat pięćdziesiątych związana ze szkołą w Rejowcu.

Żeby oddać ducha i charakter szkoły lat trzydziestych, doskonały będzie poniższy tekst, który oddaje charakter ówczesnej oświaty:

1 maja 1931 roku „wprowadzono do szkoły w Rejowcu innowację o znaczeniu państwowo - wychowawczym a mianowicie: działwa szkolna ustawiona w szeregi przed budynkiem szkolnym wspólnie odmawiała modlitwę poranną na która składały się 1) pieśń Kiedy ranne, 2) modlitwa chóralna, 3) odśpiewanie hymnu Jeszcze Polska nie zginęła – w czasie onego na gmachu szkolnym powiewał sztandar.”

Okres II wojny światowej to trudne czasy dla polskiej szkoły, która zamiera. Niemcy wykorzystując wielokulturowość mieszkańców Rejowca dają przyzwolenie nacji ukraińskiej i ich rękami próbują zniszczyć polskość - zezwalają na otwarcie szkoły ukraińskiej, ograniczając polską. W tym czasie w 1941 roku podczas aresztowań 40 obywateli polskich- aresztowanych i rozstrzelanych zostaje 6 nauczycieli min. wspomniany już Feliks Turewicz, Antoni Mardoń, Kazimierz Sowa ale też Kazimierz Gaczoł, Zofia Zdunek, Józef Mazurek. Tablica upamiętniająca to wydarzenie staraniem społeczności Rejowca znalazła swoje miejsce w budynku dzisiejszej Szkoły Podstawowej.

Lata powojenne to trudny czas. To czasy wpływów władzy komunistycznej, która odcisnęła też swoje znaki na oświacie, której trudno było niejednokrotnie zachować bezstronność, ale to czas rozwoju oświaty. Nieocenione zasługi położył tu wieloletni nauczyciel i dyrektor w latach 1944 -1968, Stanisław Zwierzyński. Był człowiekiem z pasją, z inicjatywą, cieszył się

autorytetem w środowisku lokalnym i w wielu umysłach młodzieży zapisał swoje miejsce. Niech będzie tego dowodem to, że gdy zastanawialiśmy się nad wyborem patrona dla Gimnazjum w Rejowcu, jego postać była jedną z kandydatur. Wielu z państwa doskonale ten czas i tę postać pamięta, ale powiem tylko, że tak prężne osoby i zaangażowane w sprawy oświaty spotyka się nieczęsto. Społecznik, świetny organizator- z jego inicjatywy powstają plany rozbudowy budynku szkoły, które urzeczywistniają się w latach 60 – tych.

Nie sposób wspomnieć wszystkich, którzy tworzyli klimat rejowieckiej szkoły, oświaty. Wśród Państwa z pewnością też są tacy, o których będą mówić za wiele, wiele lat tak jak ja to czynię dzisiaj wspominając dawne czasy i wiem, że wielu z Państwa zapisało się w pamięci i zostanie przypomniana i wskazana jako wzór do naśladowania dla kolejnych pokoleń.

Na koniec chcę złożyć wszystkim Państwu życzenia i podziękowania za trud, jaki wkładacie i wkładaliście w tę pracę. Pozwólcie, że wrócę do postaci wspomnianego na wstępie Piotra Michała Szedla i uczynię to słowami listu, który otrzymał on od zaprzyjaźnionego księdza po przyjeździe do Rejowca.

„Aby Was tylko zrozumieli i szanowali należycie, toć zawód masz nauczycielski, trudny- mozolny wymagający wielkiej równowagi ducha, ale święty- wyniosły i przyznać jednak trzeba, że nauczanie to istotnie Wszsza sprawa, trza się urodzić belfrem, jak Ty panie Piotrze kochany, trza nam mieć prawość tak jak Wy, a będziemy mieli solidne podstawy młodego społeczeństwa. Niechaj wam Pan Jezus daje wiele łask, Duch Święty swoich darów, do twardej społeczno-odważnej pracy. Niechaj Królowa naszej biednej Korony (na którą walą się wywrotowcy, anarchiści, kabaci, centrowcy, monarchiści no i sławnój Dumy) niech swej opieki rozslania tarczę od prądów i nimi zajmowania młodych główek. Obyście godnie spełniali powołanie i społecznictwem wypełniali swój piękny zawód.”

Na końcu chce podziękować Panu Zdzisławowi Kalinowskiemu – nauczycielowi, który wiele lat związany z rejowiecką szkołą, gromadził liczne pamiątki i badał z pasją dzieje Rejowca. Dzięki temu mogłam poznać i przedstawić Państwu tę wiedzę.

Renata Adamczuk

Wice dyrektor SP w Rejowcu

Ślubowanie klas pierwszych

„...Oto ci uczniowie mali stoją w rzędach na tej Sali...”

Tymi słowy powitałam wszystkich zgromadzonych na uroczystości Ślubowania klas pierwszych, która w naszej szkole odbyła się dnia 14 października 2013 roku. Była część oficjalna, a po niej prezenty i słodka biesiada przygotowana przez mamy. Nasze maluchy dzielnie recytowały i pisały w towarzystwie zaproszonych gości. Popisały się niemałymi umiejętnościami recytatorskimi i muzycznymi. Nie było żadnych wątpliwości – są godni miana ucznia. Nie miały wątpliwości także nasze Panie dyrektorki Małgorzata Królicka i Renata Adamczuk, które każde dziecko pasowały na ucznia klasy I, zaproszeni goście, rodzice i cała społeczność naszej szkoły. Niemałego splendoru tej uroczystości dodał gościnny występ uczniów z klas starszych. Elegancji dopełniała ciekawa dekoracja.

Rodzice uczniów tegorocznej klasy pierwszej w Rejowcu, zapytani przeze mnie – Co to jest ślubowanie? odpowiadali:

„ Ślubowanie to uroczysta przysięga pierwszoklasyści.”

„To uroczystość, dzięki której maluchy czują się pełnoprawnymi uczniami szkoły.”

„To jeden z najważniejszych dni w szkole podstawowej”.

Wszyscy są zgodni co do jednego, że to ważne wydarzenie w życiu dziecka, oto bowiem rozpoczyna się świadomy proces integracji ze społecznością szkolną, przez co zostaje zaspokojona potrzeba przynależności człowieka do grupy społecznej, w tym konkretnym wypadku do społeczności uczniowskiej, a to w praktyce dnia codziennego w szkole przekłada się na poczucie bezpieczeństwa, co z kolei warunkuje osiągnięcie sukcesu dziecka w szkole, w różnych obszarach jej działalności.

Sam akt ślubowania rozwija w dziecku świadomość odpowiedzialności za słowo. Rodzice potrafią to należycie ocenić, o czym jednoznacznie świadczy wypowiedź jednej z mam: „Ślubowanie jest potrzebne, bo to pierwsza ważna przysięga w życiu dziecka, pierwszy krok w dorosłość.”

Ślubujmy więc, ślubujmy i słowa dotrzymujmy, bo chyba głównie o to w tym wszystkim chodzi, nieprawdaż?

Dorota Bednarska

Jan Paweł II - papież dialogu

Dnia 17 października 2013 roku, tradycyjnie z okazji wyboru ks. kard. Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową, odbył się w naszej szkole Dzień Papieski, którego hasło brzmiało: „Jan Paweł II – papież dialogu”. Dzień Papieski przygotował w formie turnieju ks. katecheta Dariusz Lipski. Uczniowie wraz z nauczycielami zebrał się na sali gimnastycznej, by wspólnie obejrzeć prezentację o Janie Pawle II, która wprowadziła w przeżywany Dzień Papieski. Następnie odbył się turniej wiedzy o Janie Pawle II: trzecioklasiści kontra reszta szkoły. Zespół trzecioklasistów reprezentowali: Sara Ochal, Paulina Łopąg, Michał Sobstyl, Jakub Adamczyk, natomiast w skład drużyny reszty szkoły weszli: Michał Górny, Adrian Woźniak, Paweł Wasiński, Kinga Jaworska. Po zaciętej rywalizacji wygrali trzecioklasiści. Przez tę formę Dnia Papieskiego w sposób ciekawy i zabawowy uczniowie mogli poszerzyć swoją wiedzę o Janie Pawle II.

xxx

Wspólne, głośnie czytanie dzieł literackich

W ramach obchodów **Międzynarodowego Miesiąca Bibliotek Szkolnych** przypadającego w październiku, rozpoczęliśmy w naszym gimnazjum, głośnie, wspólne czytanie dzieł literackich. Inauguracyjnym dziełem, rozpoczynającym cykl spotkań przewidzianych na cały rok szkolny 2013/2014, jest „Pan Tadeusz A. Mickiewicza, z którym zmierzyli się już uczniowie klas III na godzinie wychowawczej.

Do wspólnego czytania zaprosiliśmy Panią dyrektor Ewę Nowak oraz wszystkich chętnych nauczycieli i pracowników szkoły. Na kolejnym spotkaniu, „Pana Tadeusza” będziemy czytali wspólnie z uczniami klas II, a następnie z uczniami klas I. Pomysł ten podoba się uczniom, gdyż sami chętnie zgłaszają się do czytania i pytają o kolejne spotkanie.

*n-l bibliotekarz
E. Futyma*

Udka kurczaka po diabelsku

*Kącik
kulinarny*

Potrzebujemy:

0. 5 kg udek z kurczaka

i marynatę:

3/4 szklanki keczupu, 2 łyżki oleju, 2 łyki miodu, czubata łyżka musztardy, 3 zmiażdżone ząbki czosnku, łyżeczka papryki chili

Dokładnie wymieszać składniki marynaty. Udka zalać marynatą i odstawić na 12 godzin do lodówki. Po wyjęciu z zalewy ułożyć kawałki kurczaka w naczyniu żaroodpornym, grubo posmarować marynatą i wstawić do piekarnika nagrzanego do temperatury 200 stopni C. Przykryć pergaminem i piec około 15 minut, po czym odwrócić, posmarować resztą zalewy i piec bez pergaminu przez około 30 minut.

Smacznego,

Justyna Moradewicz

Akcja Sprzątania Świata w Gimnazjum im. Jana Henryka Dąbrowskiego w Rejowcu

25.09.2013 roku w naszej szkole obchodzono Światowy Dzień Sprzątania Świata.

Z tej okazji dwie chętne uczennice: Martyna Bereza i Katarzyna Słomczyńska przygotowały pod kierunkiem nauczycieli: Beaty Werner - Kość i Mirosława Kościa prezentację multimedialną.

Dziewczyny przedstawiły historię akcji i najważniejsze informacje o nowej ustawie śmieciowej uchwalonej dnia 1 lipca 2013 roku. W prezentacji znalazły się diagramy przedstawiające gospodarowanie odpadami komunalnymi w gminie Rejowiec, a także porównanie Polski na tle innych państw w ilości produkowanych śmieci na jednego mieszkańca. Na zakończenie prezentacji uczennice przedstawiły zdjęcia nielegalnych wysypisk śmieci. Następnie każda klasa wraz z wychowawcą dostała

mapkę przydziału rejonu do posprzątania, a dzięki współpracy z urzędem gminy otrzymaliśmy worki i rękawiczki. Po akcji nauczyciele zaznaczyli na mapkach miejsca z pozostawionymi pełnymi workami, które zostały sprzątnięte. Jak się okazało, w Rejowcu było co robić. Worki wypełniały się w zastraszającym tempie. Uczniowie, jedni z ochotą, inni z niechęcią oczyszczali ze śmieci swoje otoczenie.

Tego typu akcje mają na celu uświadomienie społeczeństwu o konieczności dbania o środowisko, pokazanie, że nasza Planeta, otoczenie wymaga troski i każda rzecz ma swoje miejsce: śmieci w śmietniku, a nie w lesie czy przy drodze.

Nasza Ziemia jest bardzo zaśmiecona, jednorazowe wyjście ze szkołą może dać niewiele, ale uzmysłowi naszym koleżankom i kolegom, że **POWINNIŚMY DBAĆ O NASZE OTOCZENIE W KAŻDEJ SEKUNDZIE SWOJEGO ŻYCIA**

Beata Werner - Kość

Kto ty jesteś - Polak mały...

Wychowanie patriotyczne jest w pełni realizowane w Gminnym Przedszkolu w Rejowcu poprzez poznanie historii rodziny, naszego miasta oraz Polski, poznanie legend, symboli narodowych, piękna polskich tradycji, obyczajów, krajobrazów.

Tuż przed obchodami Święta Niepodległości w całym kraju, także nasze przedszkolaki poznały historię drogi do wolności państwa polskiego oraz postać Józefa Piłsudskiego. Na zajęciach w grupach wykonały białe-czerwone kotyliony, w których z dumą wystą-

piły na uroczystej akademii upamiętniającej rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości.

Uroczystość przebiegała w szczególnie podniosłej atmosferze. Wychowankowie pięknie recytowali wiersze o Polsce i śpiewali pieśni patriotyczne. W ten sposób wyrazili swoją miłość do Ojczyzny. Była to wspaniała lekcja historii dla nas wszystkich.

Uroczystość przygotowały D. Malarz i B. Szymańska.

Ślubowanie klas pierwszych w Szkole Podstawowej w Rejowcu

Dzień nauczyciela w gminie Rejowiec

Obchody Świąta Niepodległości w Gminnym Przedszkolu w Rejowcu

OKSZA.

Gazeta samorządowa. Redaktor prowadzący: Janina Danielczuk.

Skład: Gminny Ośrodek Kultury w Rejowcu, tel: 82 56 88 335 i adres redakcji: ul. Fabryczna 13, 22 - 360 Rejowiec.

Materiały prosimy przysyłać na adres: oksza.gazeta@interia.pl

Druk: Drukarnia SEYKAM, ul. Hrubieszowska 102/ 14, 22 - 100 Chełm, tel. 662 481 998

Nr 6/ 2013 - 1200; www.gmina.rejowiec.pl <http://ugrejowiec.bip.e-zeto.eu>; e-mail: sekretariat@gmina.rejowiec.pl